

Børn under 18 Aar, altsaa ogsaa om Børn fra 15 til 18 Aar. Jeg formoder, at der i og for sig ikke er en Modsigelse mellem § 20 og § 39, men tænker mig den Mulighed, at de er affattet saaledes, at der for en ikke juridisk skolet Hjerne viser sig en Modsigelse, der i Virkeligheden ikke findes; men det er jo ogsaa tænkeligt, at man har overset, at de to Paragraffer er i indbyrdes Strid.

Saa skal jeg til Slut gøre en Bemærkning af rent formel Natur vedrørende § 25. Der staar i denne Paragraf: „Gør den ene af Forældrene sig skyldig i groft Misbrug eller grov Forsømmelse ved Udøvelse af Forældremyndigheden, er den drikfældig eller fører den et lastefuldt Liv“ o. s. v. Jeg tror ikke, man kan forme en Paragraf paa den Maade, hvis det skal være det danske Sprog, der tales, fordi Ordet „den“ maa gaa tilbage paa „Forældremyndigheden“, medens Tanken er, at „den“ skal gaa tilbage til den ene af Forældrene; men man kan ikke sige paa sprogrigtigt Dansk „den“ tilbagevisende til den ene af Forældrene; det er umuligt — det kunde bedre været gaaet, hvis der havde staaet „en Ægtefælle“, men naar der staar „Forældrene“, er det i Strid med god dansk Sprogbrug. Men det kan forhaabentlig, uden at der vækkes Strid, rettes i det Udvalg, jeg hører man agter at nedsætte.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Krohn: Mit Parti er gennemgaaende ikke begejstret for Myndighedsalderens Nedsættelse, hvilket Afstemningen i Landstinget afgjort viser. Jeg forstaaer saa godt, at der er noget, som kan tale for denne Nedsættelse, men der er sikkert ogsaa noget, der kan tale imod. Det sidste skal jeg ikke komme meget ind paa, jeg vil henvise til min ærede Partifælle Professor Ellingers Tale i Landstinget under anden Behandling, hvor han meget udførligt talte om dette. For er der fra Ministerens og fra anden Side anført baade Hensynet til vore Nabolande og til Sønderjylland. Jeg kan godt forstaa, der er noget om dette; Hensynet til Sønderjylland er selvfølgelig det stærkeste, men der er vel ingen Tvivl om, at Forholdet kunde ordnes tilfredsstillende for Sønderjyllands Vedkommende ogsaa paa anden Maade. Den højtærede Minister sagde i sin Forelæggelsestale, at man kunde ikke gøre dem umyndige, som nu er myndige — nej, det kan man ikke, men man kunde have en Overgangsbestem-

melse for Sønderjyllands Vedkommende. Det lyder ganske mærkeligt her at høre dette Hensyn til Sønderjylland paaberaabt den samme Dag, da vi har vedtaget at sende Lovforslaget om Beværternæring i Sønderjylland til anden Behandling, et Lovforslag, der gaar ud paa, at 25 Aars Alderen kræves for at kunne faa Beværternæring; jeg ønsker aldeles ikke Aldersgrænsen i den nævnte Henseende nedsat til 21 Aar, men jeg synes, der er et Misforhold mellem disse to Ting. For øvrigt skal jeg ikke her udtale mig om Enkelthederne; jeg glæder mig over, at Lovforslaget skal i Udvalg, hvor det altsaa vil blive nærmere drøftet.

Heilesen: I de sidste Aartier er der paa den borgerlige Lovgivnings Omraade gennemført en Række nye Love, ofte under Samarbejde mellem de nordiske Lande, og derigennem er med Hensyn til den borgerlige Lovgivning mange tidligere spredte Regler samlet, megen uskreven Ret blevet til skreven Lov, mange Uklarheder fjernet, mange Regler tilpasset efter Nutidens Samfundsforhold og Nutidens Krav. Navnlig er gennem Loven om Køb og Salg af Løsøre af 6. April 1906 og gennem Lovene om Aftaler indenfor Formueretten, om Handelsagentur og Kommission og om Køb paa Afbetaling af 8. Maj 1917 en Række Regler, der tidligere var uskrevet, blevet skreven Ret, en Række Sædvaner blevet lovfæstet. Men selv om vi saaledes med Hensyn til den borgerlige Lovgivning er kommet et stort Stykke i Retning af at faa skreven Ret i Stedet for uskreven Lov, har vi endnu et stort Skridt tilbage, inden vi her i Landet naar til en almindelig borgerlig Lovbog, der kan give en Oversigt over hele den gældende borgerlige Lovgivning, samle de spredte Bestemmelser, udfylde Huller, fjerne Uklarhed og tilpasse hele den borgerlige Lovgivning efter Nutidens sociale Forhold og dens Retsopfattelse. Det Lovforslag, som her foreligger, og som ogsaa er udarbejdet af en skandinavisk Kommission, udarbejdet paa Grundlag af en Betænkning, der i Fjor blev afgivet af den danske Afdeling af den i 1910 nedsatte skandinaviske Kommission, der i Almindelighed benævnes Familieretskommissionen, er i Virkeligheden et Brudstykke af en saadan almindelig borgerlig Lovbog, som vi snarest mulig burde naa frem til, saaledes som man i 1907 er naaet frem til det i Svejts, saaledes som man i Tyskland fik det gennem „Bürgerliches Gesetzbuch“,